

Jeg kan nævne nogle af de eksempler, vi havde oppe: Har enlige kvinder ret til at få børn, uden at der er eller andet sted i den anden ende af sædklatten er et navn? Jeg vil ikke snakke om lesbiske i den her sammenhæng, for jeg mener, at det jo altså ikke kan være en betingelse, at man skal være lesbisk for at få lov til det. Det kan jo godt være, at det skyldes, at man bare er ufattelig grim og ikke kan score en mand, og så skal man vel også have lov til at sige, at man skal kunne få kunstig befrugtning, og det skal være med anonym sæddonation.

Sådan nogle spørgsmål, siger ministeren, kan vi ikke blande os i i Folketinget, men det er sådan noget, jeg mener, vi skal blande os i her i Folketinget, bl.a. ved at henvise til det fru Henriette Kjær før talte om: at vi skal tænke på barnets tarv. Og der er altså grænser for, hvor meget man har lov til at gøre et barn til et forbrugsgode. Jeg synes, dette lovforslag lider af, at barnet i ekstrem grad bliver forældrenes/kvindens forbrugsgode.

Det modsvares så også af, at vi samtidig står i den situation, at hele den adoptionsdiskussion, som vi havde sidste gang, vi havde en førstebehandling, og hvor alle var enige om, at vi skal presse på, nu er havnet i den store tykke dyne, som hedder Adoptionsudvalget med Mogens Hornslet som formand, og der sker typisk ikke en bønne. Men jeg håber da, at det går op for Hornslet, at det er Folketinget, der bestemmer, og at vi derefter kan få sat lidt tryk på den sag, så den naturlige løsning på problemet barnløse forældre og forældreløse børn bliver, at man lader dem finde hinanden i et lidt større omfang, end man åbenbart er villig til i dag, hvor man hellere sender alle mulige ind i mærkværdige behandlinger.

Så vil jeg også godt sige, at jeg ikke synes, vi har fået et tilfredsstillende svar på den kritik, der kom omkring præimplantationsdiagnostikken. Det er stadig væk sådan, at man får en fornemmelse af, at det er noget, man sådan kan få gjort, hvis der er en fare i familien. Så vidt jeg kunne forstå, var det utrolig vanskeligt at have med at gøre og rent at stikke folk blå i øjnene. Nu mener jeg slet ikke, at man skal lave det dér, men jeg mener, det er at stikke folk blå i øjnene at påstå, at det er noget, der sådan bare er tilgængeligt som en mulighed.

En helt overordnet kritik er også, at man på så mange punkter vil genne helt sunde fertile kvinder ind i en meget belastende behandling. Det er den kritik, der er kommet fra lægerne til Ethisk

Råd, hvor man gør opmærksom på, hvor skrap det er at få en IVF-behandling. Det er urimeligt, at man tager en sund kvinde, fordi manden f.eks. tror, det går ud over ham, hvis det ikke er hans eget barn, og derfor skal en vakkelvorn sædcelle, der ikke engang kan gå selv, skubbes ind. De dér vakkelvorne sædceller skal altså – nu har jeg glemt, hvad det hedder – mases ind i ægget, men man skal jo have ægget ud, for at det kan lade sig gøre.

Og det synes ministeren skam er helt i orden, for vi tager os jo ikke af, om det nu går ud over barnet, men det kan man da håbe på det ikke gør, og så vidt vi kan se på de børn, der er kommet indtil nu, så ser de normale ud. Og så færdigt arbejde! Så har vi lov til at lave det, og skidt med hvad der sker med kvinden.

Hele diskussionen om at sætte kvinder til at donere æg, selv om de ikke er i behandling, og det er igen sunde kvinder, vi taler om her, er også en utrolig pression, og det er en meget hård behandling. Jeg spørger mig selv, om det overhovedet er lægeetisk forsvarligt at gå med til, at man laver den type behandlinger på kvinder, der i øvrigt ikke er noget i vejen med.

Vi er bekymrede for, hvad der sker, når det æg kommer ud af kvinden, for når vi ser, hvad der derefter kan findes på, er vi faktisk tilbøjelige til at sige, at kvinder ikke er beregnet til at lægge æg, og derfor vil vi ikke have det. Jeg kan også sige det sådan, at hvis SF overhovedet skal gå med – jeg tror, det gælder hele gruppen, måske med en enkelt eller to undtagelser – til nogen som helst former for reagensglasbefrugtning, så skal det være kvinder, der er medicinsk infertile i forvejen. Vi vil ikke til at putte sunde kvinder ind i det her.

Så vil jeg endelig sige, at jeg har en stor skepsis over for effektiviteten af de her behandlinger. Jeg vil gerne bede ministeren sørge for, at vi hurtigst muligt får resultatet af den undersøgelse, der har været lavet i Sundhedsstyrelsens 4. afdeling som opfølgning på høringen i marts i år. Det er den, der drejer sig om, så vidt jeg har noteret fra tidligere, IVF-behandling i 1994 baseret på oplysninger fra IVS-registret suppleret med visse oplysninger fra Fødselsregistret og Landspatientregistret. Den vil vi gerne have oversendt, for det kunne jo være, det viste sig, at det her var en meget, meget ineffektiv behandlingsform. Var det så ikke noget, vi også skulle tage med ind i de her overvejelser?